

عنوان مقاله:

امکان سنجی جایگاه شهروندان در بازنگری قوانین اساسی مشروطه ایران، جمهوری اسلامی ایران و کنفدراسیون سوئیس

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق و پژوهش های دینی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مهدی شهبازی - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق عمومی، دانشگاه تبریز

امیر رضا افرنک - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق عمومی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

قانون اساسی به عنوان سند عام بیانگر ساختار قدرت و آزادی های شهروندان، به منظور ایجاد رابطه ای مسالمت آمیز میان قدرت زمامداران و آزادی فرمانبران در جامعه سیاسی تصویب می شود. با این حال قانون اساسی به عنوان مخلوق بشری با گذشت زمان و با توجه به برخی ضرورت های جامعه نیازمند برخی اصلاحات و بازنگری ها در اصول آن، به منظور تامین خواسته های ملت (نه قدرت) می باشد؛ چه بسا ممکن است عدم بازنگری به اعتراضات و یا انقلاب مردمی بیانجامد. با این همه با توجه به مبانی فکری حاکم بر نظام سیاسی دولت کشورها همواره نقش مشارکت شهروندان در امر بازنگری متفاوت است. به این منظور نگارندگان در این نوشته به مقایسه شیوه بازنگری در قانون اساسی مشروطه و جمهوری اسلامی ایران با قانون اساسی فدرال سوئیس می پردازند. تحقیق حاضر از طریق منابع کتابخانه ای و روش توصیفی تحلیلی به بیان شیوه بازنگری و نقش شهروندان در بازنگری قانون اساسی می پردازد.

کلمات کلیدی:

قانون اساسی، بازنگری، شهروندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1651558>

